

Løgreglan óttaðist Greenpeace

Tá Norrøna fyrir umleið tíggu árum síðani gjørdi ein páskatúr til Londons, gjørdur Greenpeace-fólk um seg. Tað vildi enska løgreglan forða fyrir hesaferð

GRÆKARIS DIURHUUS
MAGNUSSEN

Tað undraði mangan umborð á Norrønu, meðan siglt varð inn eftir Themse, at ikki ferri enn seks løgreglubátar fylgdu føroyska ferðafólkaskipinum. Onkur helt, at hetta ivaleyst mundi vera vanligt, tá ferðafólkaskip koma inn eftir Themse. Onkur annar helt, at virðingin fyrir føroyingum sum heild mundi vera vorðin so stór í fótbólshøpi, at tað átti at vera orsök til „stórslignu“ løgreglumóttøkuna. Komid varð kortini skjótt fram til, at tað ikki er vanligt, at løgreglan fylgir skipinum á henda hátt. Orsök er at finna í túrinum, Smyril Line skipaði fyrir til Onglands fyrir tíggu árum síðani. Tá lá Norrøna, eins og hesaferð, millum Tower Bridge og London Bridge;

Einir seks løgreglubátar fylgdu Norrønu alla ta longu leiðina inn eftir Thamsen – inn um Tower Bridge í London. Tað var óttin fyrir Greenpeace, ið fekk løgregluna at fylgja Norrønu

Mynd: Grækari D. Magnussen

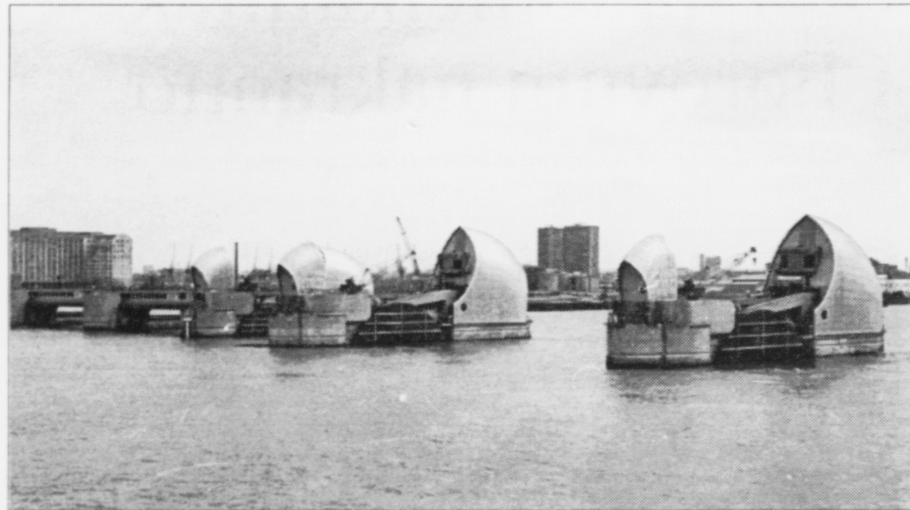
fast bundin í gamla enska krígsskipið „Belfast“.

Tá Norrøna skuldi heim aftur ta ferðina, royndu fólk hjá Greenpeace at forða skipinum at sleppa fram við Tower Bridge. Nøkur teirra høvdu leinkað seg í ketur, sum hingu niður úr brúnni. Tá noyddist løgreglan upp í leikin, og Norrøna var seinkað í minsta lagi ein tíma.

Enska løgreglan, sum vanliga er errin av arbeiði sínum, vildi ikki hava søguna at endurtaka seg. Tað var orsök til, at seks løgreglubátar fylgdu Norrønu í Havn. Tað var eisini orsök til, at løgreglubátar javnan vóru at siggja í økinum, meðan Norrøna lá við síðuna av Belfast á Páskum. Og tað var eisini orsök til, at fleiri løgreglubátar fylgdu Norrønu avstað aftur oman eftir Themse.

Tað tekur nógvar tímar at sigla inn eftir Themse-ánni, áðrenn tú kanst leggja at bryggju inni í London. Tú siglir fram við millum øðrum Canvey Island, Shell Harbour, inn móti Tilbury og Grays. Nakad nógvar longur inni í Themse siglir tú fram við Greenwich. Tá tú nærkast London-dokkunum, daga nøkur lögín skipilsir upp úr ánni. Hetta líkist mest av øllum væl kenda operahúsinum í Sydney – operahúsið, sum danskur arkitektúr hevur teknað. Men hetta er alt annað enn nakad operahús.

Staðkenir føroyingar umborð á Norrønu kunnu greiða okkum frá, at hetta er tað, onglendingar rópa 8. undrið. Hetta er eitt slag at slúsum, ið standa tvørtur um Themse. Slúsurnar er gjørdar soleiðis, at tær kunnu regulera vatni í ánni



8. undrið verður hetta rópt, ið minnir ikki sørt um kenda operahúsið í Sydney. Byggiverkið forðar fyrir yvirflóð, um ógvusligt áhaldandi áarføri og tilveður herjar. Hesar regulerings „slúsurnar“ standa í Themsen, stutt vestan fyrir Tower Bridge í London

Mynd: Grækari D. Magnussen

soleiðis, at vandin fyrir yvirflóð ikki er so stórur. Slúsurnar kunnu ikki steðga ella forða vatninum, men tær kunnu regulera vatnshæðirnar soleiðis, at fólk fáa stundir at taka stig til ymisk bjargingartiltek, skuldi áhaldandi áarføri og ódnarveður gjørt um seg.

Arsenal-Liverpool

Smyril Line skipaði fyrir nógvum útförum av ymsum slag, meðan Norrøna lá í London. Talan var bæði um sight-seeing í London – og forstöðunum í London. Vitjað varð eisini á eyðkendu ensku pubunum, og til fleiri tiltøk varð skipað fyrir undirhaldi.

Mong vitjaðu tiltiknu ensku „musicalarnar“, millum annað Cats.

Mest spennandi útförin mundi vera tann, gjørd varð sama kvøldið, sum Norrøna koma inn um dagin, mána-dagurin. Hetta var fótbóltsdysturin á Highbury millum Arsenal og Liverpool.

Onkur teirra, ið ikki hevði bílagt atgongumerki til dystin frammanundan, fekk atgongumerki umborð á Norrønu. Men tey vóru fá. Fleiri vóru ov sein á sjóvarfallinum, og fingur tiskil

onki atgongumerki.

Toppdysturin, sum gjørdist ein av teimum undirhaldandi dystunum, endaði við 2-1 sigri til Liverpool. Og tað vóru tvær hendingar, tú hoyrði føroysku áskoðararnar tosa um eftir dystin: Nakrir ungir føroyskir Liverpool-viðhaldsmenn mitt í rokanum millum ensku viðhaldsfólkini hjá Arsenal, og so var tað einasta brotsparkið í dystinum.

Nakrir ungir Liverpool viðhaldsmenn, onkur teirra av Oyri, sótu mitt millum Arsenal-viðhaldsfólkini. Teir høvdu allir Liverpool-turrikløð við sær, men flestu teirra goymdu turrikløðini. Men so skuldi ein kortini spæla snildur, og hann tók Liverpool-turrikløð fram. Tá var stóðan 2-1 til Liverpool, og Arsenal viðhaldsfólkini vóru rættiliga heit.

Tá tey siggja Liverpool turrikløð hjá ósmædna føroyinginum, byrjar „hoolliganisman“ so smátt at vaksa í onglendingunum, og tey byrja at gera seg inn á føroyingar. Eftir stuttari løtu eru ensku áskoðararnir kring føroyingarar so argir, at tey byrja at geva føroyingunum nevan. Til alla lukku gerst løgreglan varug við tað, ið er í ferð við at henda, og hon kemur føroyingunum til hjálpar.

Endin var, at løgreglan noyddist at fylgja hesum føroysku Liverpool-viðhaldsmönnum út av vøllum, og heilt út til bussin. Hetta kann so standa sum ein áminning til aðrar fótbóltslugaðar føroyingar.

Hitt evnið, føroysku áskoðararnir tosaðu um eftir dystin, var brotsparkið, sum Liverpool fekk, og sum avgjórði dystin. Øll vóru samd um, at talan als ikki var um brotspark. Tað sama segði leikarin hjá Liverpool, sum fekk framprovokera brotsparkið. Hann segði hetta í ensku bløðunum dagin eftir.

– Eg royndi at gera

dómaran varugan við, at hatta ikki var brotspark, men hann lurtaði ikki eftir mær, segði fótbóltsleikarin.

Sosialurin var teirra millum, sum ikki fekk atgongumerki til henda annars sera spennandi fótbóltsdyst. Men ráð vóru fyrir tí.

Saman við einum handilsskúlalærara, sum fleiri ferðir hevur verið í London við næmingum á lestrarferð, varð farið á eina enska pup. Pubin var í einum stórum hotelli mitt í London.

Vitingu út frá, at teir fóru at vísa dystin í hesi pubini. Gjördu teir tað, ja, so fór tað at eydnast okkum at fáa serliga pup/fótbóltsstemmingin við. Og tað eydnaðist okkum.

Tá vit koma inn í pubina, standa ikki ferri enn sjei sjónvørp frá, og øll í pubini sita spent og hyggja. Tú finnur skjótt út av, at her eru viðhaldsfólk bæði hjá Liverpool og Arsenal, men so eigasørt at tað fall øvugt orð teirra millum. Bara onkrir vinarliga meintir „stingarar“.

Rópini í pubini vóru ófør, og onkrir eigin flugu um oyruni, tá dømt varð fyrir brotsparki til Liverpool. Men tá dysturin var av, tóktist hýrurin at vera góður á øllum.

Jú, soleiðis kanst tú eisini uppliva enskan fótból.

Miseydnad strip-tease

Annan dagin eftir frætta vit um eina serliga vitjan, nøkur gjördu inni á sonevnda „So-Ho-Street“.

Tey vóru farin nøkur, kanska vóru tað nakrir, inn at hyggja eftir strip-tease. Bodið verður teimum eina øl, og tá hon er drukkin, verður bodið niðurundir. Tað var ivaleyst her, naknu konufólkini skuldu vísa síni kynstur. Men gakk.

Bráðliga fáa gestirnir at vita, at teir sleppa ikki út aftur, fyrr enn teir hava goldið millum fimm- og tígjutúsund krónur. Onkur

royndi at muta ímóti, men har var onki at gera. Teir máttu gjalda peningin.

Aftan á varð farið á eina løgreglustøð at melda. Men heldur ikki har var nakad at gera. Løgreglumennirnir høvdu hug at smílast.

– Eg skal siga tykkum tað, at London kann vera ein vandamikil býur, segði ein teirra. So var tað yvirstaðið.

– Og tað ringasta av øllum var tað, at vit sóu ongantið nakad strip-tease, segði ein av gestunum.

Føroysku páskagestirnir í London vóru úti fyrir einum og øðrum. Millum annað komu fleiri, ið ferðadust við undirgrundarjarnbreytini, út fyrir bumbuhóttan. Tá varð borið skjótt at. Fólk noyddust av júst teirri støðini, tey vóru á, og síðani noyddust tey rættiligan umveg, fyrir at koma á mál.

Tað, sum føroyingarir serliga lögdu til merkis, var, at onglendingarnir als ikki sóu serliga ræddir út av hesum bumbuhóttanunum. Teir ganga bara róliga hagar, teir verða bidnar at fara. Onki hóvastak.

Fyri føroyingarar var hetta ein heldur ræðandi hending, men alt spældi væl av.

Ein av væl vitjaðu gøtunum í London, China Town, ið liggur tætt við So-Ho-Street

Mynd: Grækari D. Magnussen

